

2. Авесто. Тарихий адабий ёдгорлик. Асқар Маҳкам таржимаси. – Тошкент. 2001.
3. Каримов Қ. “Юсуф Хос Ҳожиб “Қутадғу билиг” (Саодатга йўлловчи билим), транскрипция ва ҳозирги ўзбек тилига тасниф”. “Фан”. Тошкент – 1971.
5. Drimba V. Codex Comanicus: Édition diplomatique avec facsimilés. – Bucarest: Editura Enciclopedica, 2000.
6. Древнетюркский словарь. Издательство «Наука» Ленинград. 1969.

MA'NAVIY TARBIYADA KITOBXONLIK MADANIYATINI YUKSALTIRISHNING AHAMIYATI

*Olimjon Davlatov,
Ijtimoiy-ma'naviy tadqiqotlar
instituti direktori,
filologiya fanlari doktori (PhD)*

Аннотатсия

Maqolada kitobxonlik madaniyatini rivojlantirish yo'lidagi tizimli muammolar hamda ularni baratarf etish mexanizmlari ko'rsatib o'tilgan. Ma'naviy tarbiya yo'lida kitobxonlik madaniyatini yuksaltirishning ahamiyati aniq misollar, xorij tajribalarining tahlili asosida berilgan.

Tayanch iboralar: ma'naviy tarbiya, kitobxonlik madaniyati, badiiy ijod, ma'naviy targ'ibot, shaxs tarbiyasi.

Аннотация

В статье показаны системные проблемы в развитии культуры чтения и механизмы их устранения. На основе конкретных примеров и анализа зарубежного опыта приводится важность совершенствования культуры чтения на пути духовного воспитания.

Ключевые слова: духовное воспитание, культура чтения, художественное творчество, духовное продвижение, воспитание личности.

Annotation

The article shows systemic problems in the development of reading culture and mechanisms for their elimination. Based on specific examples and analysis of foreign experience, the importance of improving the reading culture on the path of spiritual education is given.

Key words: spiritual education, reading culture, artistic creativity, spiritual advancement, personality education.

Dunyoda bir qo'lida qilich, bir qo'lida qalam tutib, qilich bilan o'zining hurriyati va erkini asragan, qalam bilan o'zining betakror ma'naviy olamini yaratgan xalqlar juda kam. O'zbek xalqi ana shunday toleli xalqlardan. Uning peshonasiga Alp Er To'nga, Istemixon, Amir Temur va Mirzo Boburdek buyuk fotih va sarkardalar bilan bir qatorda Yusuf Xos Hojib, Mavlono Lutfiy, Alisher Navoiy kabi so'z mulkingning sohibqironlari ham bitilganki, jahon tamadduni tarixini ularning merosisiz tasavvur qilish qiyin. Ilm-fanga, madaniyat va san'atga e'tiborli bo'lish xalqimizning qon-qoniga singgan desak, o'ylaymanki, mubolag'aga yo'l qo'ymagan bo'lamiz.

Shu bilan birga, shonli o'tmishga mahliyo bo'lmasdan, hayotning kundalik muammolariga ham o'z vaqtida echim topish, tarbiya va ta'lim jarayonidan bir lahza ham g'ofil bo'lmaslik – barcha davru zamon uchun muhim masalalardan biri bo'lib qolajak. Ayniqsa, yoshlarning ma'naviy olami, ularning qiziqishi, tafakkur tarzi hamisha e'tibor markazida bo'lmog'i lozim.

Bugungi kunda yoshlarimiz yoppasiga “Urush va tinchlik”, “Xamsa” kabi asarlarni o'qiyapti, desak, o'zimizni aldagan bo'lamiz. Lekin tanamizga bir o'ylab ko'raylik: davlatimiz Rahbari o'z chiqishlarida nimaga aynan ana shunday asarlarni misol keltirayaptilar? Demak, bu kitoblarni yosh avlod albatta o'qishi kerak... Demak, faqat oldi-qochdi asarlar emas, balki olamning jumboqlari haqida o'ylantirdigan, ma'naviyatni yuksaltiradigan, insonga insoniylik maqomini eslatib turadigan, eng asosiysi, vaqt o'tkazish uchun emas, nimadir o'rganish uchun o'qisa bo'ladigan asarlarni yoshlarimizga etkazish haqida o'ylashimiz lozim.

Shu ma'noda, O'zbekiston Respublikasi Prezidenti Sh.M.Mirziyoevning ilk Farmoyishi “Kitob mahsulotlarini chop etish va tarqatish tizimini rivojlantirish, kitob mutolaasi va kitobxonlik madaniyatini oshirish hamda targ'ibot qilish bo'yicha komissiya tuzish to'g'risida” bo'lganligi, o'z faoliyati davomida yagona ma'naviy makonni yaratish borasida izchil va tizimli siyosat yuritayotgani ilm va ijod ahli, umuman, jamiyat kelajagiga befarq bo'lmagan har bir ma'naviyatli fuqaroni ruhlantirib, ayni shu muammo haqida chuqurroq o'ylashga undaydi.

Oxirgi paytlarda davlat nashriyotlari o'zining “shaxsiy tomorqasi” chegarasini belgilash, xususiy nashriyotlar esa, “adabiy brokanerlik” bilan shug'ullanayotgandek tuyuladi menga. Bir-birini takrorlaydigan nashrlar haqiqatda ko'payib ketdi. Eng asosiy sabab – ijodkorlarning yozishdan hafsalasi pir bo'lgani, ijod jarayoni susayib qolgani, deb bilaman.

Savol tug'iladi: kitobxonlik madaniyatini rivojlantirish uchun nimalar qilish kerak? Qaysi yo'l, qaysi usul, qaysi yo'nalish biz uchun maqbul hisoblanadi?...

Rossiya Federatsiyasi misolida xorij tajribasi muhokamasiga qaytaylik. Rossiyada eng ko'p o'qiladigan mualliflar – Darya Donsova, Lyubov Ustinova, Aleksandra Marinina. Bu xonimlarning kitoblarining yillik tiraji ba'zida 10 million(!)dan oshadi. Tolstoy, Dostoevskiy, Nekrasov, Yesenin, Pushkin...larning tiraji 50 ming adad atrofida. Nashriyotlar “ozgina muhabbat, ozgina jinoyat, ozgina vijdon, ozgina erotika” yig'indisi (eng muhimi, siyosiy xatosi yo'q!) bo'lgan “bestseller”larning foydasi hisobidan klassik asarlarni muntazam chiqarmoqdalar. Nashriyotlarga to'liq huquq berilgan. Rossiyada noshirlik – biznes, biznesda esa, ma'naviyat masalalari uchinchi darajaga tushib qoladi... Shu sabab bo'lsa kerak, rus she'riyatida bugun Yevtushenko, Rojdestvenskiy, Voznesenskiy kabi iste'dodlar yo'q hisobi... Bunday holat bizda XX asrning boshida bo'lib o'tgan. Toshbosma asarlarning nashri yo'lga tushgach, asosan “Abu Muslimnoma”, “Qissai Amir Hamza”, “Chor darvesh” kabi sarguzasht asarlar, “Lazzat un-niso” (“Ayollardan lazzatlanish”)dek pornografik kitoblarni katta tirajda chiqarishgan. Bu – bir tomondan xalqni asl manbadan uzoqlashtirish bo'lsa, ikkinchi tomondan cho'ntakni qappaytirish maqsad qilingan.

Ikkinchi tajriba – Fransiya va Amerikadagi holat. Adabiyotga ham, ma'naviyatga ham biznesning bir bo'g'ini sifatida qarash. Bugungi kunda fransuz shoirlari o'z mablag'i hisobidan yuz, ikki yuz dona kitobni chiqarib, adabsevar odamlarga tarqatishayapti. Hatto Nobel mukofoti olgan adiblarning tiraji ham 1000dan oshmaydi. Yaponiyada esa, yozuvchilik kasb emas, balki ermakning bir turi... Ammo bugungi kunda Yevropadagi ma'naviy inqiroz, bir jinsli nikohga ruju qo'yishlik, Markiz de Sadning asarlari “Oltin Pleyada” rukni ostida fransuz adabiyotining mumtoz namunasi sifatida taqdim etilayotgani bu yo'l o'zbek xalqi uchun maqbul emasligini bildiradi. Yaponiyada yoshlar ichida xudkushlik tobora urfga kirayotgani moddiy farovonlik hali barqarorlik belgisi emasligining isbotidir...

Yana asosiy savolga qaytaylik: Yaxshi asarlar paydo bo'lishi uchun nimalar qilish kerak? Nega bugungi kunda yoshlar ichida 20-30 yoshli Qodiriy, Usmon Nosir, Hamid Olimjon, Erkin Vohidov yo'q? Aslida mustaqillik berilgan imkoniyat adabiyotni ham miqdor, ham sifat jihatidan bir necha pog'ona yuqori ko'tarishi kerak edi-ku?!...

Sulton Husayn Boyqaro “Risola”sida iftixor bilan qayd qiladiki, Hirot va uning atrofida har ming kishidan bir kishi shoirlik bilan jiddiy shug'ullangan. Ularning eng ulug'i esa, Navoiy bo'lgan. Bugungi kunda O'zbekistonda 30 mln aholi yashaydi. Demak, 30 000 ta shoir bugungi kunda adabiy faoliyat bilan jiddiy shug'ullanishi kerak. Buyuklar – ko'pchilik ichidan yorilib chiqadilar. O'shanda

biz istiqlool davrining Navoiysi, Qodiriysi, Oybek va G'afur G'ulomiga ega bo'lishimiz mumkin.

Shoir xalqining tug'ma kasalligi bor – o'zidan boshqa shoir yo'q, deb hisoblaydi. Bularni rag'batlantirish, safini kengaytirish, saragini sarakka, puchagini puchakka ajratish, yaxshilarini targ'ib etish esa, bevosita nashriyotlar zimmasiga tushadi. Buning uchun esa, Prezidentimiz aytib o'tganlaridek, “noshirlar ijodkorlarning xizmatkori bo'lishi kerak.”

Ijodkor ro'zg'orini qalam uchi bilan tebratadi. Qalam haqi esa, o'tmishdan ertaklar bo'lib qoldi. Nashriyotlar xohlasa-xohlamasa, qalam haqi to'lashga qurbi etmaydi. Birinchidan, so'nggi besh-o'n yilda 20-30 ming adadda chiqqan kitobni ko'rmadim (Eng kamida har ming kishiga bir nusxani mo'ljallab kitob chiqarish yaxshi an'ana edi). Bugungi kunda o'rtacha tiraj – 1000 nusxa. O'n bosma taboq hajmidagi bitta kitobning o'rtacha narxi – 5 ming so'm. Asar muallifi bitta kitobning boshlang'ich narxidan foiz stavkalari tarzida to'lanadigan eng kam stavka – 5 foiz. Demak, 160 betlik original asar muallifiga nashriyot himmat qilsa, 250 ming so'm gonorar to'laydi. Xususi bosmaxonalarga faqat chop etish xizmatiga (“progon”) uchun 400 ming so'm to'lash kerak. “Pechatnik”ning xizmat haqi muallifdan ham, muharrirdan ham, muahhihdan ham ko'p... Nazarimda, biz, noshirlar, bozor iqtisodiyotining asosiy qonuniyatini tushunmaganimiz oqibatida shunday kunga tushdik: bozor sharoitida narxni sun'iy ravishda pasaytirish bozorning kasod bo'lishiga olib keladi. “Odamlar kitob o'qimay qo'ydi, sharoit og'ir”, degan bahona bilan 90-yillardan boshlab, na ijodkorni o'yladik, na nashriyot ahvolini. Go'shtning narxi tabiiy ravishda oshadi, unning narxi ko'tariladi, shakar, gaz, chiroq, benzin, gugurt... faqat kitobning narxi ko'tarilishi mumkin emas. Hozirgi kunda kitob mahsulotlari eng arzon narxda O'zbekistonda chiqadi. Rossiyada bugungi kunda 100-200 mingga sotilayotgan kitobni O'zbekistonda bemalol 30-40 ming so'mda chiqarsa bo'ladi (holbuki, Rossiya qog'ozni import qiluvchi emas, eksport qiluvchi mamlakatlardan hisoblanadi). Natija esa, aksincha... Aytmoqchimanki, ijodkor to ro'zg'or tashvishidan, turmushning “musht”laridan qutulib, ichki xotirjamlik bilan ijod qilmas ekan, Abdulla Qahhor, Shukur Xolmirzaev, Abdulla Oripov, Erkin Vohidov kabi adabiyotni o'ziga qismat deb bilgan iste'dodlar etishib chiqishi gumon... Ijodkorga ham non kerak, ham non... Ham nom, ham nonga ega bo'lishi uchun nashriyotlarning ahamiyati beqiyos...

Shunday bashoratlar ham bo'layaptiki, “o'qish sivilizatsiyasi” davri o'tdi, “endi “ko'rish sivilizatsiyasi” davri boshlandi. Yoshi oltmishlarga borib qolgan bir shoirimiz ko'rgan kinolarini ham bir badiiy asar o'qishga teng, deb hisoblayapti.

Sho'rlik shoir "O'tkan kunlar"ni ham kino orqali "o'qigan"mi, deyman... Aslida, radio ham, televidenie ham, Internet ham kitobning o'rnini bosolmasligini butun jahon e'tirof etmoqda. Farmoyishda juda to'g'ri ko'rsatilganidek, biz yuqorida nomlari olingan vositalardan ham kitob targ'ibida unumli foydalana olmayapmiz. Har kuni "Yoshlar" telekanalida shrot, sheluxa, shifer, ko'mir...ning narxi birjada qancha ekanligi titr orqali berib boriladi. Nashriyotlar yilida ikki ming kitob chiqarishadi. Bu – kuniga o'rtacha 6 ta kitob degani. Oltita xabar, oltita yangilik. Mingdan ortiq gazeta va jurnallarimiz, ijtimoiy tarmoqda saytlarimiz bor. Bu – mingta minbar, mingta ijtimoiy reklamaning joyi. Kitobga munosabat bildirish, taqriz yozish – taqrizchilarning ishi, lekin shunday kitob chiqqani va qaerda qanchadan sotilayotgani haqida xabar yozish har bir jurnalist va blogerning qo'lidan keladigan ish.

Xususiy nashriyotlar, umuman xususiy nashrlar (agar aqli shunga etsa), "tig'ustida yurgan dorboz"dek faoliyat yuritishadi. Xudo ko'rsatmasin, yollanma muharririning aybi bilanmi, oliy ma'lumotli savodsiz musahhihning aybi bilanmi, bitta jiddiyroq "ishkal" chiqib qolsa, nashriyot litsenziya bilan vidolashadi. Bu nashriyotni oyoqqa qo'yish uchun bechora muassisning qancha puli ketdi, qancha qarzdorligi bor, oqibati nima bo'ladi – bu bilan bironing ishi yo'q... Muharrir mehnat daftarchasini ko'tarib borib, yana boshqa bir xususiy nashrga ishga joylashib oladi. Muassis-chi?! Yillar davomida paxta rejasini bajarmay, ichkilikbozlik qilib yuradigan fermer bitta qurib ketgur harf orqasidan bor-budidan mosuvo bo'lish xavfi bilan yashaydigan noshirdan erkinroq. Xato qilishdan qo'rqmaslik kerak. Albatta, bu bilan men noshirlarning jilovini qo'yib yuborish kerak demoqchimasman. Lekin bunday radikal choradan ko'ra iqtisodiy jazo qo'llash maqsadga muvofiq, deb hisoblayman. Masalan, jiddiy xatolarga yo'l qo'ygan nashriyot o'z hisobidan birorta ijtimoiy ahamiyatga molik asarni o'z mablag'i hisobidan nashr etib, bepul tarqatish majburiyati zimmasiga yuklatiladi. Shunda noshir ham to'g'ri saboq chiqarib, hushyorroq harakat qilishga majbur bo'ladi.

Noshirlik sohasi – ma'naviy hayotimizning ajralmas qismi, mentalitetimizning butun bo'lishiga xizmat qiluvchi asosiy soha ekanligini aytib o'tishning hojati yo'q. Shu bilan birga, noshirlik – agar tizim to'g'ri va bexato ishlasa, katta daromad keltiruvchi soha ekanligini ham unutmaylik. Bugungi kunda O'zbekiston hududida 6,5 million oila yashaydi. Agar har bir oila yil davomida eng kam oylik ish haqining yarmi miqdorida kitob sotib olsa, O'zbekistonning o'zida 10 trln 70 million (= 924 mln. AQSh dollari) so'mlik kitob mahsulotlari sotiladi.

Iqtisodiy qiyinchiliklarni ro'kach qilish zamoni o'tdi. Xalqimiz hech kimdan kam emas. Bir iqtisodchi do'stimizning xomaki hisob-kitobiga ko'ra, bir oyda O'zbekiston xalqi uyali telefonlar to'loviga 20 trln.so'm sarflar ekan... Faqat targ'ibot hamda marketing va xizmat ko'rsatish masalalariga jiddiyoq qarash kerak.

Mebelsozlik sohasi ham mamlakatimizda yaxshi rivojlangan. Ammo birorta mebel do'konida yaxshi kitob javonini ko'rmaysiz. Sababi – talab yo'q. Uyida kutubxonasi bo'lmagan oilada o'sayotgan o'spirin keyinchalik turli oqimlarga da'vat etuvchi kitoblarga qiziqsa, ajablanmaslik kerak: sababi, unda kitobxonlik malakasi yo'q, unga birov kitob sovg'a qilmagan, kitobni yaxshi-yomonga ajratolmaydi, o'g'ri bilan to'g'rining farqiga bormaydi. Darslik – majburlab o'qitiladigan kitob. Badiiy, ommabop, texnika, geografiya...ning qiziqarli masalalariga bag'ishlangan kitoblarni ko'rmagan bolaning qo'liga notanish mehribon kimsa “shuni o'qing, sizning fikringiz biz uchun muhim”, deb tursa, g'o'r bola albatta aldanadi...

Har yili respublika bo'yicha 10000 dan ortiq kottej davlatning imtiyozli krediti hisobidan qurilmoqda. Atrofida basseyn, do'kon, ambulatoriya, maktab, ko'ngilochar maskanlar qurilishi mo'ljallangan, lekin kitob do'koni yoki axborot-resurs markazi qurish doimgidek esdan chiqib qoladi. Besh yulduzli mehmonxonalarimizda ham kitob – anqoning urug'i. Har bir tashkilotda ma'naviyat xonasi bor. Shinam xonalar, patgilamlar, televizor, kompyuter, minbar... Kitob esa, ma'naviyat xonasida yo'q hisobi. Bu xonalar ko'pincha dushanba kuni ertalab bir marta ochilib, shu bilan og'ziga qulf solinadi. Men ma'naviyat bilan kitobni egiz tushunchalar deb bilaman va o'ylaymanki, siz ham bu borada men bilan hamfikrsiz.

Sho'ro zamonida bizning qishlog'imizda uchta kutubxona – maktab, qishloq soveti hamda kolxoz kutubxonalari faoliyat yuritardi. Nashrlarning asosiy qismi rus tilida edi. Har kvartalda yangi kitoblar bilan boyib boradigan kutubxonalar sharofati bilan biz, yoshlar, eng chekka qishloqlardan birida turib, dunyo ma'rifatidan baholiqudrat bahramand bo'lardik. Suhbatlar, gap-gashtaklarning asosiy mavzusi ham kitoblar atrofida edi. Bugungi kunda kollej va litseylarning kutubxona fondi g'arib bir ahvolga tushgani, qishloqlarda kutubxona degan ma'rifat maskani deyarli qolmagani achinarli hol...

Ochig'ini aytish kerak – ziyoli moliyaviy jihatdan mustaqil bo'lmaguncha, ma'naviy yuksalish haqidagi urinishlarimiz zoe ketadi. Millatning ma'naviy qiyofasini belgilovchi ijodkor kitobini chiqarish uchun echki go'shtini qo'y

go'shtiga qo'shib sotadigan qaysidir qassobning himmatiga muhtoj bo'lib turgan joyda bolalarning ideali – olim yo shoir emas, futbolchi yoki tojir, talpinadigan joyi – kutubxona emas, bozor bo'lib qolaveradi... Men hamma ijodkor bo'lsin, demoqchimasman. Lekin bozor ma'naviyatning ravnaqiga xizmat qilmasa, aksincha ma'naviyat bozorning talablariga qaram bo'lib qolsa, millatning iste'dodli farzandlari o'z aziz umrlarini bozor rastalarida xor qilib o'tadilar, deb qo'rqaman... Ma'naviyat sohasida qilingan islohotlar hayotning boshqa sohalaridan ko'ra kechroq samara beradi. Bunday islohotlar iqtisodiy samaradorlik, siyosiy barqarorlik, taraqqiyotning poydevori bo'ladi. Poydevor esa, ko'pincha, ko'zga ko'rinmaydi...

Eng og'riqli nuqtalardan biri – kitob do'konlari masalasi. So'nggi uch-to'rt yilda respublikada kitob do'konlari ko'payib bormoqda. Ana shu tizimni faollashtirish uchun yagona elektron tijorat tarmog'i (har bir nashriyot qaysi do'konda nechta kitobi sotilganligini muntazam nazorat qilib borishi uchun), imtiyozlar (bozorlarning eng gavjum joyidan do'kon ajratish, ijara haqi, soliq va boshqa majburiy to'lovlarda imtiyoz berish) va boshqa qulayliklarni yaratish kerak, deb o'ylayman.

Nashriyotlar muayyan rejalarini amalga oshirish uchun imtiyozli kreditlar olishi tizimini ham o'ylab chiqish kerak. Deylik, bitta nashriyotning umumiy mulki – 50 mln.so'm. U amalga oshirmoqchi bo'lgan loyiha – Ibn Sinoning farmakologiyaga oid asarlarini tarjima qilib, nashr ettirish. Loyihani amalga oshirish uchun 300 mln.so'm mablag' kerak. Xaridor ham topilgan, kitob ham tayyor deylik. Ammo biror bank ana shu loyihaga imtiyozli kredit ajratmaydi. Bu – masalaning bir tomoni. Ikkinchi tomondan, "Ommaviy axborot vositalari to'g'risida"gi Qonunda "chet el investorlari OAVga muassis yo hammuassis bo'lishga haqli emas", deb belgilab qo'yilgan. Bu – to'g'ri. Sababi, chet el sarmoyadori O'zbekistonda o'z mablag'i hisobidan gazeta, jurnal yo nashriyot ochib, o'z mafkuraviy manfaatlarini targ'ib qilish vositasiga aylantirishi xavfi bor.

Davlatimiz Rahbari o'z chiqishlarida qayta-qayta ta'kidlaganlaridek, bugungi kunda mafkuraviy poligonlar yadroviy poligonlardan xavfliroq bo'lib qoldi. Chet mamlakatlaridagi ayrim kuchlar O'zbekistondagi barqarorligiga raxna solish uchun milliard-milliard dollar sarflayotganini bilamiz. Unga qarshi turishning eng maqbul yo'li – ma'naviy olami butun Shaxslarni tarbiyalash. Hamma narsani ota-ona yoki maktab o'rgatolmaydi. Eng yaqin do'st, eng beminnat yordamchi – bu kitob. Yaxshi kitoblarni ko'proq chiqarib,

bolalarimizning savodxonligini oshirish – ertangi kunimiz bugundan-da go'zalroq bo'lishining kafolatidir.

Foydalanilgan adabiyotlar:

1. Mirziyoyev Sh.M. Yangi O'zbekiston taraqqiyot strategiyasi. – T.: O'zbekiston. 2022.
2. Evola Yu. Osedlat tigra. SPb. : Vladimir Dal, 2016.
3. Yulo Vooglayd, Vatandoshlik dasturi. – Toshkent: "Azon kitoblari", 2023.
4. Nurgalieva Anastasiya Fagimovna, Nazarova Svetlana Yurevna, Semirikov, Andrey Borisovich. Kultura chteniya v informatsionnom obshchestve // Tekst. Kniga. Knigoizdanie. 2017. №14. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/kultura-chteniya-v-informatsionnom-obschestve>
5. Malaxova Mariya Amiranovna Situatsiya s chteniem segodnya: obzor podxodov k probleme // Filologicheskie nauki. Voprosy teorii i praktiki. 2016. №1-2 (55). URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/situatsiya-s-cheniem-segodnya-obzor-podhodov-k-probleme>
6. Are We Reading less, and if so, Why ? - Cultural Daily, <https://culturaldaily.com/are-we-reading-less-and-if-so-why/>

QO'QON ADABIY MUHITIDA DEBOCHANAVISLIK AN'ANALARI

*Farida Karimova,
NamDU dotsenti, f.f.d.*

Annotatsiya

Mazkur maqolada Qo'qon adabiy muhitida ijod qilga ijodkorlar Amiriy, Nodira, Muhsiniy, Uzlat, Muhayyir devonlari debochalari tahliliga bag'ishlangan.

Kalit so'zlar. Adabiy muhit, devon debocha, Mazkur maqolada Qo'qon adabiy muhitida ijod qilga ijodkorlar Amiriy, Nodira, Muhsiniy, Uzlat, Muhayyir

Абстрактный

Статья посвящена анализу предисловий к диванам Амирия, Нодир, Мухсини, Узлата и Мухайири, творивших в литературной среде Коканда.

Ключевые слова. Литературная среда, предисловие девона, В данной статье творцами, творившими в литературной среде Коканда, являются Амирий, Нодира, Мухсиний, Узлат, Мухайир

Abstract